

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 0951

D-13

R

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

MINISTERSTVO VNITRA
ODBOR VŠEOBECNÉ SPRÁVY, ODDĚLENÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ A MATRIK
nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Čj. VS-9736/835.3/2-2014

V Praze dne 23.2. 2016

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), kterou prostřednictvím své zákonné zástupkyně – matky, podal ruský státní občan, nezl. , nar. ! Praha – ČR, oba trvale bytem 16

takto:

žádosti výše jmenovaného nezletilého o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje.

Odůvodnění

Na základě žádosti zákonné zástupkyně bylo zahájeno správní řízení ve věci udělení státního občanství České republiky jejímu nezl. synovi (dále jen žadatel). Žádost byla podána s písemným souhlasem otce žadatele dne 29.9. 2014 prostřednictvím Úřadu městské části Praha 17, doručena Ministerstvu vnitra (rozhodujícím orgánu) byla dne 3.11. 2014.

Ministerstvo vnitra zákonnou zástupkyni v rámci usnesení o přerušení správního řízení ze dne 2.12. 2015 v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo, že dne 3.11. 2014 zahájilo podle ustanovení § 44 správního řádu správní řízení ve věci udělení státního občanství ČR žadateli. Současně byla poučena, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Zároveň byla uvedeným usnesením vyzvána, aby v něm stanovené lhůtě odstranila nedostatky předmětné žádosti, resp. aby správnímu orgánu doložila tam konkrétně uvedené dokumenty a vyjádření, nezbytné pro zjištění takového stavu věci, o němž nebudou žádné důvodné pochybnosti ve smyslu ust. § 3 správního řádu. Zákonná zástupkyně tak v určené lhůtě učinila, resp. požadované podklady pro rozhodnutí správnímu orgánu včas (konkrétně dne 11.12.2015) zaslala.

V průběhu správního řízení vyšly najevo pro rozhodnutí ve věci podstatné, následně uvedené skutečnosti.

Žadatel se narodil v roce 2002 na území ČR (v Praze) ze vztahu ukrajinské státní občanky a ruského státního občana. V České republice žije od svého narození, trvalý pobyt na jejím území má od 11.4. 2007. Kromě ruského státního občanství (zřejmě po otci) uváděného v žádosti, má s velkou pravděpodobností i občanství ukrajinské po matce. Se svými rodiči žije na adrese svého hlášeného trvalého pobytu. Tito o státní občanství ČR nežadají. Matka v této věci uvedla, že o občanství ČR nežádá, protože v takovém případě by byla nucena vzdát se ukrajinského občanství, což by jí komplikovalo situaci při nakládání s nemovitým majetkem, který vlastní na Ukrajině. Své tvrzení, že by se v případě udělení státního občanství ČR musela vzdát svého dosavadního občanství, však nikterak neprokázala (např. potvrzením Zastupitelského úřadu Ukrajiny v ČR), když pak, pokud jde o zákon státním občanství České republiky, tento pozbytí dosavadního státního občanství u žádného žadatele nevyžaduje. O otci jmenovaného správnímu orgánu není nic bližšího známo kromě adresy jeho pobytu v ČR, která je uvedena v ověřovací doložce, kterou je opatřen jeho písemný souhlas s nabytím českého státního občanství žadatelem. Zákonná zástupkyně žadatele totiž o otci svého dítěte v žádosti de facto žádné konkrétní informace neuvedla. Skutečnost, že však o státní občanství ČR nežádá ani otec žadatele, byla ověřena v ústřední státoobčanské evidenci MV.

Pokud jde o zákonem stanovené předpoklady pro udělení státního občanství ČR, bylo správním orgánem zjištěno, že žadatel splňuje podmínky uvedené v § 14 odst. 1 a 2 zákona o státním občanství České republiky, když má v ČR povolen trvalý pobyt nepřetržitě po dobu delší pěti let a po celou tuto dobu se na jejím území zdržuje vyjma období letních prázdnin, které částečně tráví u prarodičů v Rusku nebo na Ukrajině.

Pokud jde o podmínky, výslovně uvedené v § 14 odst. 4, 5 a 6 citovaného zákona, jejich splnění žadatel neprokazuje, neboť ke dni podání žádosti nedosáhl (ani dosud nedosahuje) věku 15 let. Stejně tak neprokazuje splnění podmínky stanovené v § 14 odst.7 daného zákona, když je osobou mladší 18-ti let.

Správní orgán rovněž z matkou předloženého potvrzení příslušného úřadu práce ověřil, že žadatel výrazným způsobem nezatěžoval a nezatěžuje státní sociální systém, čímž splňuje podmínku, uvedenou v § 14 odst. 8 předmětného zákona.

K tomu správní orgán podává, že podle ust. § 13 zákona o státním občanství České republiky může (nikoliv musí) státní občanství ČR udělit žadateli, který je integrován do české společnosti, a to zejména z hlediska rodinného, pracovního nebo sociálního, a současně splňuje podmínky stanovené v § 14 tohoto zákona.

Přestože, jak vyplývá z výše uvedeného, žadatel podmínky taxativně uvedené v § 14 daného zákona splňuje, není v ČR z hlediska **rodinného** integrován, když nemá žádné rodinné vazby na české státní občany. Jeho rodiče, na kterých je ve svém věku **třinácti** let plně citově a materiálně závislý, jsou státními občany Ukrajiny a Ruska, kteří o státní občanství České republiky nežadají a není ani zřejmé, kdy, resp. zda vůbec, o udělení tohoto státního občanství žádat budou. K tomu je třeba připomenout, že u žadatele nelze vzhledem k jeho věku a postavení

– žák základní školy, při rozhodování zvažovat stupeň integrace pracovní. Za dané situace se tak rozhodlo Ministerstvo vnitra žadateli státní občanství České republiky neudělit, když, jak je dokonce výslovně uvedeno § 12 předmětného zákona, na udělení státního občanství České republiky není právní nárok. Správní orgán v této souvislosti doplňuje, že žadatel je s velkou pravděpodobností hraničící s jistotou v současné době státním občanem dvou států – Ruska a Ukrajiny (to, že matka žadateli nezařídila vydání ukrajinských dokladů, neznamená, že podle zákona o státním občanství Ukrajiny po ní narozením ukrajinské státní občanství nenabyl), proto nepovažuje za nutné mu v jeho věku udělovat další státní občanství, o něž sami jeho zákonní zástupci nyní nemají zájem. Status trvalého rezidenta na území ČR nezletilému žadateli garantuje de facto veškerá práva, resp. potřebné výhody a pro něj potřebné jistoty (zejména českým státem hrazené zdravotní pojištění, vzdělání a sociální zabezpečení), které se neliší od těch, jenž mají v jeho věku čeští státní občané.

Za všech ve správním řízení zjištěných a výše popsanych skutečností nebylo žadateli státní občanství uděleno a rozhodnuto bylo tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovi vnitra, a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Jana Ferklová
vrchní ministerský rada

